

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 3T/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619010618
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Lóška
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619010618.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom 28. júla 2020 samosudcom JUDr. Ladislavom Lóškom takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný O. Z., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bývajúceho v A., Z. č. XXXX/XX, W.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

ako konateľ spoločnosti Z., v úmysle získať finančné prostriedky prevodom vozidiel na iné osoby a to bez súhlasu ich vlastníka uzatvoril v obci V. ako kupujúci postupne so spoločnosťou V. J. ako predávajúcim, kúpne zmluvy s výhradou vlastníckeho práva, predmetom ktorých boli nákladné vozidlá - ťahač a návesy, ktoré až do zaplatenia úplnej kúpnej ceny boli vlastníctvom predávajúceho a ako kupujúci sa zaviazal ihneď po prevzatí jednotlivých vozidiel zabezpečiť do dokladov o ich evidencii na území SR zápis predávajúceho ako vlastníka vozidla a kupujúceho len ako držiteľa vozidla, čo však neurobil, s vozidlami ďalej následne neoprávnene bez vedomia vlastníka nakladal, pričom sa jednalo o nasledovné kúpne zmluvy uzatvorené:

1)

dňa 07.03.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W. v dohodnutej kúpnej cene 26.098,- € (786.228,35 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 15.03.2006 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe fiktívnej faktúry od spoločnosti U. zo dňa 01.03.2006, a následne dňa 22.03.2006 neoprávnene, vystupujúc ako vlastník vozidla, toto odpredal leasingovej spoločnosti T., na základe dodávateľskej faktúry č. XXXXXX, na sumu 31.205,60 € /940.100,-Sk/, ktorá poukázala dňa 27.03.2006 finančné plnenie vo výške 23.800,47 € /717.013,-Sk/ v prospech účtu spoločnosti Z. a dňa 22.03.2006 na základe výdavkového pokladničného dokladu číslo XXXXXX vyplatila v hotovosti O.i finančné prostriedky vo výške 7.405,13 € /223.087,- Sk/, čím spôsobil spoločnosti V., škodu v celkovej výške 26.098,- € (786.228,35 Sk),

2)

dňa 29.03.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W., v dohodnutej kúpnej cene 30.322,- € (913.480,57 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 18.04.2006 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe faktúry od spoločnosti V. zo dňa 29.03.2006, a následne dňa 03.05.2006 neoprávnene, vystupujúc ako vlastník vozidla, toto odpredal leasingovej spoločnosti T. na základe dodávateľskej faktúry č. XXXXXX, na sumu 35.155,68 € /1.059.100,- Sk/, ktorá poukázala dňa 04.05.2006 finančné plnenie vo výške 25.555,83 € /769.895,- Sk/ v prospech účtu spoločnosti Z. M. a dňa 03.05.2006 na základe výdavkového pokladničného dokladu číslo XXXXXX vyplatila v hotovosti O. finančné prostriedky vo výške 9.599,85 € /289.205,- Sk/, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 30.322,- € (913.480,57 Sk),

3)

dňa 08.05.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W., v dohodnutej kúpnej cene 24.091,- € (725.765,47 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 24.05.2006 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe faktúry od spoločnosti V. zo dňa 08.05.2006, a následne dňa 31.05.2006 neoprávnené, vystupujúc ako vlastník vozidla, toto odpredal leasingovej spoločnosti T. na základe dodávateľskej faktúry č., na sumu 31.561,11 € /950.810,- Sk/, ktorá poukázala dňa 01.06.2006 finančné plnenie vo výške 23.512,85 € /708.348,- Sk/ v prospech účtu spoločnosti Z. a dňa 31.05.2006 na základe výdavkového pokladničného dokladu číslo XXXXXX vyplatila v hotovosti O. finančné prostriedky vo výške 8.048,26 € /242.462,- Sk/, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 24.091,- € (725.765,47 Sk),

4)

dňa 16.05.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves zn. J., v dohodnutej kúpnej cene 24.091,- € (725.765,47 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 08.06.2006 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe fiktívnej faktúry od spoločnosti U. zo dňa 20.04.2006, a následne dňa 04.07.2006 neoprávnené, vystupujúc ako vlastník vozidla, toto odpredal leasingovej spoločnosti T. na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXX za sumu 31.561,11 € /950.810,- Sk/, dodávateľskej faktúry č. XXXXXX, na sumu 31.561,11 € /950.810,- Sk/, ktorá poukázala dňa 04.07.2006 finančné plnenie vo výške 24.072,56 € /725.210,- Sk/ v prospech účtu spoločnosti Z. a na finančnú čiastku vo výške 7.488,55 € /225.600,- Sk/ spísala s predávajúcim Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 04.07.2006, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 24.091,- € (725.765,47 Sk),

5)

dňa 14.06.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W. v dohodnutej kúpnej cene 30.322,- € (913.480,57 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako 3 vlastníka vozidla dňa 23.06.2006 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe fiktívnej faktúry od spoločnosti J. zo dňa 12.06.2006, a následne dňa 18.01.2007 neoprávnené, vystupujúc ako vlastník vozidla, toto odpredal leasingovej spoločnosti T. na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXX na sumu 28.560,- € /860.398,56 Sk/, dodávateľskej faktúry č. XXXXXX na sumu 28.560,- € /860.398,56 Sk/, ktorá poukázala dňa 24.01.2007 finančné plnenie vo výške 28.560,- € /860.398,56 Sk/ v prospech účtu spoločnosti Z. čím spôsobil spoločnosti V. XX, A-XXXX V. F. . škodu v celkovej výške 30.322,- € (913.480,57 Sk),

6)

dňa 17.11.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W. v dohodnutej kúpnej cene 31.547,- € (950.384,92 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 27.12.2006 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe fiktívnej faktúry od spoločnosti U. zo dňa 24.11.2006, dňa 07.01.2008 motorové vozidlo previedol na spoločnosť A. a následne dňa 14.02.2008 neoprávnené, prostredníctvom spoločnosti A. ktorú zastupoval na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 29.06.2007 v období od 01.07.2007 do 01.07.2008, toto odpredal leasingovej spoločnosti A. na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX za sumu 21.000,- € bez DPH /632.646,- Sk bez DPH/, ktorá poukázala finančné plnenie vo výške 19.507,69 € /587.688,67 Sk/ v prospech účtu spoločnosti A. s. r. o. A. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 31.547,- € (950.384,92 Sk),

7)

dňa 17.11.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W., v dohodnutej kúpnej cene 30.518,- € (919.385,27 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 27.12.2006 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe fiktívnej faktúry od spoločnosti U. zo dňa 24.11.2006, dňa 07.01.2008 motorové vozidlo previedol na spoločnosť A. následne dňa 30.01.2008 neoprávnené, prostredníctvom spoločnosti A. ktorú zastupoval na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 29.06.2007 v období od 01.07.2007 do 01.07.2008, toto odpredal leasingovej spoločnosti A. na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX za sumu 21.000,- € bez DPH /632.646,- Sk bez DPH/, ktorá poukázala finančné plnenie vo výške 19.403,61 € /584.553,15 Sk/ v prospech účtu spoločnosti A. čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 30.518,- € (919.385,27 Sk),

8)

dňa 17.11.2006, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W., v dohodnutej kúpnej cene 25.288,- € (761.826,29 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z.. ako 4 vlastníka vozidla dňa 27.12.2006

na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe fiktívnej faktúry od spoločnosti U. zo dňa 24.11.2006 a následne dňa 18.01.2007 neoprávnene, vystupujúc ako vlastníka vozidla, toto odpredal leasingovej spoločnosti T., na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX za sumu 26.953,50 € /812.001,14,- Sk/, dodávateľskej faktúry č. XXXXXX, na sumu 26.954,- € /812.016,20 Sk/, ktorá poukázala dňa 24.01.2007 finančné plnenie vo výške 3.443,34 € /103.734,06 Sk/ v prospech účtu spoločnosti Z., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX a na finančnú čiastku vo výške 23.509,16 € /708.236,95 Sk/ spisala s predávajúcim Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 18.01.2007, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 25.288,- € (761.826,29 Sk),

9)

dňa 21.09.2007, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - ťahač W. v dohodnutej kúpnej cene 112.260,- € (3.381.944,76 Sk), ktoré prihlásil na vlastníka V. a spoločnosť Z. ako držiteľa vozidla dňa 22.10.2007 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe Kúpnej zmluvy od spoločnosti V. a následne dňa 28.03.2008 neoprávnene, prostredníctvom spoločnosti A. ktorú zastupoval na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 29.06.2007 v období od 01.07.2007 do 01.07.2008, toto odpredal leasingovej spoločnosti A. na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX za sumu 80.000,- € bez DPH /2.410.080,- Sk bez DPH/, ktorá poukázala finančné plnenie vo výške 78.731,54 € /2.371.866,37 Sk/ v prospech účtu spoločnosti A. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 112.260,- € (3.381.944,76 Sk),

10)

dňa 21.09.2007, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves zn. J. RH XXX, R.: R v dohodnutej kúpnej cene 32.400,- € (976.082,40 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. J. ako vlastníka vozidla dňa 31.10.2007 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe faktúry od spoločnosti V. Q. - S., G., O. č. V. zo dňa 10.10.2007, dňa 31.10.2007 motorové vozidlo previedol na spoločnosť T. kde bol konateľom, dňa 12.11.2008 ďalej previedol motorové vozidlo na spoločnosť A. a následne dňa 12.11.2008 neoprávnene, prostredníctvom spoločnosti A. ktorú zastupoval na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 01.09.2008 v období od 01.09.2008 do 31.12.2008, toto odpredal leasingovej spoločnosti R. na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX, za sumu 25.280,49€ /761.600,- Sk/, dodávateľskej faktúry č. XXXXXX, na sumu 25.280,49€ /761.600,- Sk/, ktorá poukázala dňa 13.11.2008 finančné plnenie vo výške 18.435,04 € /555.374,- Sk/ v prospech účtu spoločnosti A. a na finančnú čiastku vo výške 6.845,45 € /206.226,- Sk/ spisala s predávajúcim Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 12.11.2008, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 32.400,- € (976.082,40 Sk),

11)

dňa 13.11.2007, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W. v dohodnutej kúpnej cene 30.440,- € (917.035,44 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. J. ako vlastníka vozidla dňa 21.11.2007 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe faktúry od spoločnosti V. Q. - S., G., O. zo dňa 12.11.2007, dňa 21.11.2007 motorové vozidlo previedol na spoločnosť T. kde bol konateľom, dňa 23.09.2008 ďalej previedol motorové vozidlo na spoločnosť A. a následne dňa 24.09.2008 neoprávnene, prostredníctvom spoločnosti A. ktorú zastupoval na základe generálneho splnomocnenia zo dňa 01.09.2008 v období od 01.09.2008 do 31.12.2008, toto odpredal leasingovej spoločnosti R. na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX, za sumu 27.018,52 € /813.960,- Sk/, dodávateľskej faktúry č. XXXXXX, na sumu 27.018,52 € /813.960,- Sk/, ktorá poukázala dňa 26.09.2008 finančné plnenie vo výške 19.729,83 € /594.381,- Sk/ v prospech účtu spoločnosti A. J. A., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX a na finančnú čiastku vo výške 7.288,69 € /219.579,- Sk/ spisala s predávajúcim Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 24.09.2008, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 30.440,- € (917.035,44 Sk),

12)

dňa 14.12.2007, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves zn. J., v dohodnutej kúpnej cene 34.654,- € (1.043.986,40 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z.. ako vlastníka vozidla dňa 31.01.2008 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe faktúry od spoločnosti V. zo dňa 14. 12. 2007, dňa 30.01.2008 motorové vozidlo previedol na spoločnosť T. kde bol konateľom a následne dňa 06.10.2008 neoprávnene, prostredníctvom spoločnosti T., toto odpredal leasingovej spoločnosti R. E., T. na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX, za sumu 28.440,55 € /856.800,- Sk/, dodávateľskej faktúry č. XXXXXX, na sumu 28.440,55 € /856.800,- Sk/, ktorá poukázala dňa 08.10.2008 finančné plnenie vo výške 10.034,19 € /302.290,- Sk/ v prospech účtu spoločnosti T.. A., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 06.10.2008 na základe výdavkového pokladničného dokladu číslo XXXXXX vyplatila v hotovosti

finančné prostriedky vo výške 10.734,05 € /323.374,- Sk/ predávajúcemu a na finančnú čiastku vo výške 7.672,31 € /231.136,- Sk/ spísala s predávajúcim Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 06.10.2008, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 34.654,- € (1.043.986,40 Sk),

13)

dňa 15.04.2008, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves zn. J., v dohodnutej kúpnej cene 32.204,- € (970.177,70 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 30.04.2008 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe faktúry č. XXXXXXXX od spoločnosti V. motorové vozidlo previedol na spoločnosť T. kde bol konateľom a následne dňa 15.04.2009 neoprávnene toto odpredal spoločnosti J. na sumu 21.301,- € /641.713,93 Sk/, ktorá sa stala dodávateľom predmetu leasingu pre uzatvorenie následného leasingového vzťahu so spoločnosťou A. ako leasingovým nájomcom, pričom spoločnosť J., v zmysle faktúry čiastočne vo výške 8.962,95 € /270.017,83 Sk/ dňa 23.04.2009 poukázala finančné plnenie na účet spoločnosti T. a čiastočne v hotovosti vyplatila O. finančnú čiastku vo výške 12.608,05 € /379.830,11 Sk/, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 32.204,- € (970.177,70 Sk),

14)

dňa 18.04.2008, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W., v dohodnutej kúpnej cene 32.204,- € (970.177,70 Sk), ktoré prihlásil na spoločnosť Z. ako vlastníka vozidla dňa 07.07.2008 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe faktúry č. XXXXXXXX od spoločnosti V. motorové vozidlo previedol na spoločnosť T. Q. s. r. o., kde bol konateľom, a následne dňa 06.10.2008 neoprávnene toto odpredal živnostníkovi J.ďalej len J., na základe faktúry č. XXXXXX na sumu 28.185,93 € /849.129,30 Sk/, pričom J. v zmysle faktúry na dvakrát vyplatil O. v hotovosti dňa 07.10.2008 finančnú čiastku vo výške 18.000,- € /542.268,- Sk/ a dňa 31.10.2008 finančnú čiastku vo výške 9.695,- € /292.071,57 Sk/, čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 32.204,- € (970.177,70 Sk),

15)

dňa 10.02.2009, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo - náves W. v dohodnutej kúpnej cene 26.030,- € (784.179,78 Sk), ktoré prihlásil na vlastníka R. na spoločnosť Z. J. ako držiteľa vozidla dňa 13.05.2009 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v A. na základe Kúpnej zmluvy od spoločnosti V., a následne toto neoprávnene odpredal spoločnosti D. na základe faktúry č. XXXXXXXX na sumu 21.301,- € /641.713,93 Sk/, ktorá sa stala dodávateľom predmetu leasingu pre uzatvorenie následne leasingového vzťahu so spoločnosťou A. v zmysle faktúry poukázala finančné plnenie vo výške 21.301,- € /641.713,93 Sk/ na účet spoločnosti T. čím spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 26.030,- € (784.179,78 Sk), pričom z vydaných originálov osvedčení o evidencii hore uvedených vozidiel Okresným dopravným inšpektorátom v A., pri ich prvej evidencii na území Slovenskej republiky, si vyhotovil fotokópie a následne v časti, kde bol uvedený v rozpore s uzatvorenými kúpnyimi zmluvami a následnými dohodami ako vlastníka vozidla spoločnosť Z., zabezpečil zmenu tohto údaju tak, že ako vlastníka tam už bola dodatočne uvedená spoločnosť V., takto vyhotovené a pozmenené fotokópie týchto osvedčení následne doručil vlastníkovi vozidiel a to spoločnosti X V. a uvedeným konaním spôsobil spoločnosti V. škodu v celkovej výške 522.469,- € /15.739.901,09 Sk/,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

t ý m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, 4 písmeno a) Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 4, § 36 písm. k, l, n, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, Tr. zák. článok 48 ods. 2 Ústavy SR, článok 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. h Tr. zák. súd ukladá obvinenému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť V. so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Po otvorení hlavného pojednávania súd zistil, že ani obžalovaný ani prokurátor nechceli konať o dohode o vine a treste.

Obžalovaný O. Z. po zákonom poučení prehlásil, že nepopiera spáchanie skutkov, ktoré sú uvedené v obžalobe. Samosudca po vyhlásení obžalovaného poučil, že jeho vyhlásenie pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie k spáchaniu skutkov uvedených v obžalobe. Prokurátor navrhol jeho priznanie prijať a vykonať dokazovanie iba ohľadne výroku o treste, keďže došlo k vysporiadaniu škody. Súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že súd vykoná dokazovanie iba ohľadne výroku o treste. Kladne odpovedal na otázky podľa § 333 ods. písm. c, d, e, f, g, h Tr. por., konkrétne, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutkov, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky.

Obžalovaný ku konkrétnym skutkom ďalej sa nevyjadroval, vyjadril sa jedine k predloženým zdravotným dokumentáciám ohľadne manželky, k tomu uviedol, že jeho manželka má zistený nádor na mozgu, lieči sa na viacerých miestach, t. č. na základe lekárskeho vyšetrenia sa rast nádoru spomalil, operácia nie je doporučená, ani nie je možná, lebo nádor je na takom mieste, ktoré sa nedá operovať. S manželkou žije v spoločnej domácnosti od roku 1974, už sú iba oni dvaja a deti, dospelí muži, ktorí žijú v Českej republike.

Súd ďalej ako dôkaz prečítal správu na obžalovaného, správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správu zo Sociálnej poisťovne, správu z OR PZ, A., odd. dokladov, správu z mesta A., odpis z RT, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, správu z Krajského riaditeľstva PZ T. T., rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/72/2012, rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/59/2014, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/124/2014, trestný rozkaz Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/98/2015, obchodný register, centrálny depozitár cenných papier, správu z geodetického a kartografického ústavu Bratislava, výpisy z účtov, správu z Dopravného úradu, lekárske správy obžalovaného.

Po takto vykonanom dokazovaní s poukazom na vyhlásenie obžalovaného súd dokazoval na hlavnom pojednávaní iba výrok o treste. Tu treba poukázať jednak na osobu obžalovaného, ďalej podľa akých ustanovení súd sa riadil pri uznaní viny obžalovaného (článok 48 ods. 2 Ústava SR, článok 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd).

Obžalovaný t. č. je zamestnaný v zahraničí, podľa odpisu z RT doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu A. sp. zn. 3T/98/2015 z 20.10.2015 právoplatné 19.11.2015 pre prečin podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., kedy súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu A. sp. zn. 3T/59/2014 z 19.08.2014. Podľa tohto rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/59/2014 v spojení s Uznesením Krajského súdu T. T. sp. zn. 5To/124/2014 z 07.07.2015 bol odsúdený pre prečin 277a ods. 1 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri roky na skúšobnú dobu v trvaní tri roky s probačným dohľadom, bola mu

uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s mediáčnym a probačným úradníkom programu sociálneho výcviku.

Súd dospel k záveru, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo u obžalovaného Ivana Oravca porušené.

Podľa konštatovanej judikatúry Ústavného súdu SR sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu, najmä podľa týchto troch kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98, I. ÚS 3/00).

Pokiaľ ide o primeranosť lehoty, v ktorej má byť vec obvineného prejednaná je pojem primeraná lehota relatívny. Neexistuje žiadna absolútne stanovená doba, prekročenie ktorej by bolo automaticky kvalifikované ako doba neprimeraná. Primeranosť doby konania sa posudzuje podľa konkrétnych okolností prípadu (napr. Rozsudok ESLP vo veci König v Nemecku 28.06.1978).

Čas na konanie bez zbytočných prietahov spravidla nemožno vyjadriť numericky. Obvykle neexistuje časová hranica, uplynutím ktorej postup súdu môže mať povahu prietahov v konaní (napr. I. ÚS 137/02). Povahou konania treba rozumieť nielen jeho zložitosť, alebo naopak jednoduchosť na jednej strane, ale aj jeho význam pre obžalovaného na strane druhej.

Pokiaľ ide o význam veci pre sťažovateľa vo všeobecnosti platí, že doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie ako doba konania v občiansko-právnych veciach, a to vzhľadom na dôsledky trestného konania pre obvineného (obmedzenie práv a slobôd, vplyv na povesť, postavenie v zamestnaní, a pod., napr. Rozsudok ESLP vo veci Bagetta v Taliansko z 25.06.1987).

Čo sa týka kritéria zložitosti veci, súd po oboznámení so spisovým materiálom a vyjadreniami strán konštatuje, že vec ani zo skutkového ani z právneho hľadiska nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti, teda vychádzajúc z obsahu preskúmaného na vec sa vzťahujúceho písomného materiálu a zisteného priebehu konania konštatuje, že doterajšia dĺžka konania nie je ovplyvnená právnou ani faktickou náročnosťou (zložitnosťou veci). Pokiaľ ide o správanie obžalovaného súd konštatuje, že obžalovaný nemal žiadny podiel na spomalení priebehu konania. Správanie obžalovaného O. Z. je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v trestnom konaní došlo k zbytočným prietahom a tým aj porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Z hľadiska hodnotenia podľa uvedeného kritéria je potrebné poukázať na to, že obžalovaný sa nevyhýbal trestnému stíhaniu, preberal všetky písomnosti, zúčastňoval sa jednotlivých úkonov orgánov činných v trestnom konaní a súdu, nebol na neho vydaný európsky ani medzinárodný zatýkací rozkaz, viac ako 10-ročné trestné konanie trvalo bez jeho zavinenia, miera zavinenia obžalovaného O. Z. je značne zoslabená kvôli tomu, že nie je jednoznačne preukázaná subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 Tr. zák., súd však zväžil vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutkov podľa § 257 ods. 1 písm. c Tr. por.

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 18.03.2010, R10/2011: dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obtiažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a pracovný postup orgánov činných v trestnom konaní, výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie.

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 04.09.2018, R46/2017: článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorému zodpovedajú ustanovenia článku 46 ods. 1 a článok 48 Ústavy SR, neupravuje parciálne právo spočívajúce v možnosti zmiernenia trestu pre prípad, keď sa súd domnieva, že by použitie trestnej sankcie podľa hmotného práva príslušného štátu sa javilo ako neprimerane prísne, týka sa procesných atribútov konania pred nezávislým a nestranným súdom, ako aj konania osobou zákonného sudcu v primeranej lehote.

Z hľadiska vnútroštátneho práva prichádza do úvahy zníženie osobitnej časti Trestného zákona ustanoveného minima trestnej sadzby podľa § 39 Tr. zák. medzi okolnosti prípadu podľa osobitného zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. však patrí aj neprerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak nie sú prietahy zavinené obžalovaným, v čom je styčný bod tejto zákonnej úpravy s článkom 6 ods. 1 Dohovoru a článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a zároveň premietnutie článku 13 Dohovoru, do právneho poriadku Slovenskej republiky vo vzťahu k dotknutému porušeniu práv obvineného.

Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v Judikatúre súdu, akými sú zložitosť prípadu, chovanie obvineného, a chovanie štátnych orgánov. Súd v žiadnom prípade zo svojich rozhodnutí nekonkretizoval všeobecne záväznú dobu, ktorú by bolo možné za primeranú lehotu považovať. Porušenie pravidla plynúce v článku 6 ods. 1 Dohovoru je sankcionovaná vyodením zodpovednosti štátu voči obvinenému, kedy bolo v rozhodnutiach súdu priznané obvinenému spravodlivé zadosťučinenie. Judikatúra je v tomto ohľade jednoznačná v tom smere, že zmiernenie trestu z dôvodu neprimeranosti dĺžky konania v zásade zbavuje jednotlivca jeho postavenia obeť v zmysle článku 36 Dohovoru za predpokladu, že vnútroštátne orgány uznajú, či už výslovne alebo v podstate veci, že šlo o porušenie Dohovoru a uskutočnia nápravu. V tomto smere okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť, že aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Všetky tri podmienky sú ustanovené kumulatívne a musia byť splnené zároveň. Ustálená súdna prax slovenských súdov v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. zohľadňovala predovšetkým, ak nie výlučne, tie okolnosti prípadu, ktoré súviseli so skutkom ako takým a s jeho právnym posúdením, teda okolnosti za ktorých bol spáchaný čin, resp. rodinné a osobné pomery páchatel'a, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste.

Podľa ustálenej súdnej judikatúry, ak dĺžka trestného konania nepresahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach a nebolo to spôsobené úmyselným spôsobovaním prieťahov zo strany obžalovaného, a zároveň predmetná trestná vec svojou obtiažnosťou ani rozsahom sa nevyvíjala z priemerného rámca iných trestných vecí a z tohto pohľadu nejde o takú neobvyklú vec, pri ktorej by bolo možné tolerovať viac ako 10 rokov trvajúce trestné konanie, potom je možné aj takú okolnosť považovať za okolnosť prípadu odôvodňujúcu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., na uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej týmto Trestným zákonom.

Podľa názoru súdu boli z vyššie uvedených dôvodov splnené podmienky na použitie § 39 ods. 1 Tr. zák., v danom prípade, keď prieťahy v konaní nespôsobil obžalovaný.

Vo vzťahu k druhu a výmere ukladaných trestov obžalovaným je možné konštatovať, že súd vyhodnotil okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného. Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiadúcim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obžalovaného, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania.

Štát prostredníctvom orgánov k tomu určených rozhoduje o obvinených v trestných činoch a zaisťuje prípadné potrestanie páchatel'ov. Rozhodnutie o vine a treste v rámci trestného konania je nielen právom, ale predovšetkým povinnosťou týchto orgánov. Je celkom v rozpore so zmyslom článku 6 Dohovoru, aby orgán činný v trestnom konaní, ktorý prieťahy v konaní spôsobil, sa tejto svojej povinnosti zbavil bez toho, aby vyvinul iniciatívu k naplneniu účelu trestného konania, ktorým je práve rozhodnutie o otázke viny a trestu.

Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené, a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pritom má pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, na predchádzanie a zamedzovanie trestnej činnosti, na výchovu občanov v duchu dôsledného zachovávanía zákonov a pravidiel, občianskeho spolužitia a čestného plnenia povinností k štátu a spoločnosti (§ 1 ods. 1 Tr. por.). Trestné konanie je potom ovládané základnými zásadami zaručujúcimi naplnenie vyššie uvedeného účelu trestného konania, ktoré sa uplatňujú nielen z pohľadu samotného obvineného, ale i z pohľadu práv a povinností ostatných subjektov a strán trestného konania. Predovšetkým s ohľadom na práva týchto ostatných subjektov zúčastnených je akceptácia záveru o možnosti orgánu, ktorý prieťahy v konaní sám spôsobil, zastaviť trestné stíhanie celkom neprijateľná.

Týmto postupom by bola celkom nežiadúcim spôsobom modifikovaná zásada oficiality, ktorá stanovuje, že každý orgán činný v trestnom konaní má povinnosť z vlastnej iniciatívy urobiť všetko pre naplnenie účelu trestného konania a zároveň by sa tak oslabovala funkcia trestného práva vo všeobecnom zmysle, predovšetkým funkcia ochranná.

Súd navyše považuje za potrebné zdôrazniť, že článok 6 ods. 1 Dohovoru vôbec nestanovuje žiadnu výslovnú sankciu, ktorou by stíhal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré je v tomto článku zakotvené a pod ktorým je uvedený celý rad čiastkových práv a slobôd, ktorého súčasťou je i právo na rozhodnutie v primeranej lehote.

Ochrana práva na primeranú dĺžku konania, ktoré garantuje článok 48 ods. 2 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru, resp. kompenzácia jeho porušenia, môže byť dosiahnutá prostriedkami, ktoré sú vlastné trestnému právu, ak sú jeho normy vykladané ústavne komfortným spôsobom. Takto naznačený postup súdu ja aj istou formou prevencie pred nastúpením zodpovednosti súdu (štátu) a jeho povinnosti ku kompenzácii vo finančnom vyjadrení. Hoci európsky súd pre ľudské práva nevyvodil z porušenia článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd povinnosť zmluvného štátu automaticky kompenzovať prieťahy v konaní zastavením trestného stíhania, alebo zmiernením trestu, súčasne takú formu kompenzácie pripustil, lebo ich považuje za dostatočnú nápravu porušeného práva, ak ho národný súd použije výslovne preto, že bolo porušené právo na prejednanie veci v primeranej lehote a pokiaľ ide o zmiernenie trestu, uvedie v akej miere bol trest z toho dôvodu zmiernený (Uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 236/2011).

Ústava SR v článku 48 ods. 2 zaručuje, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 01.11.1998 v článku 6 ods. 1 zakotvuje, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne, a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Primeraná lehota, v ktorej má byť vec prejednaná, nie je výslovne stanovená, je však riešená judikatúrou Európskeho súdu a vyplýva z nej, že v trestnom konaní lehota začína plynúť od vznosenia obvinenia, pri posudzovaní lehoty je potrebné prihliadať na zložitosť prípadu, chovanie osôb, ktoré mohli prispieť k prieťahom a tiež k spôsobu akým štátne orgány záležitosť prejednávali. Vo výnimočných prípadoch Európsky súd uznal za primeranú lehotu konania pred vnútroštátnymi orgánmi v trvaní 6 rokov. Svojimi dôsledkami v kontexte 10 rokov od spáchania žalovaného skutku môžu nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti. Za výklad a aplikáciu k zákonom ale aj za dodržiavanie základných práv a slobôd je na prvom mieste zodpovedný všeobecný súd. Výklad legislatívneho textu právnej normy a jeho uplatnenie všeobecným súdom musí byť v súlade s ústavou (článok 144 ods. 1, článok 152 ods. 4 Ústavy SR).

Ústava SR má povahu základného prameňa práva, ktorý je nadriadený voči všetkým ostatným prameňom práva. V prípade, že ústavná úroveň úpravy verne prenáša do vnútroštátneho právneho poriadku záväzky z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ústavná úprava bude slúžiť ako základňa ich praktickej aplikácie, právnej praxe SR, Ústava SR v článku 48 ods. 2 zaručuje, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. A Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11 s účinnosťou od 01.11.1998 v článku 6 ods. 1 zakotvuje, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Právo obžalovaného na primeranú lehotu na rozhodovanie v jeho veci je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces, podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabráňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty, bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude. Dôvodom zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. článku 6 ods. 1 Dohovoru u obžalovaného Ivana Oravca je aj tá skutočnosť, že v trestnom konaní, čo napokon na hlavnom pojednávaní uviedol aj prokurátor, nebola spôsobená škoda, resp. obžalovaný urobil opatrenie k vysporiadaniu škody. Práve spôsobenie škody, teda následku, je hlavným prvkom príčinnej súvislosti medzi konaním a následkom, tzv. „kauzálny nexus“. Práve naopak, poškodená strana, spoločnosť V. Q. - S. má voči spoločnosti Z. J., ktorej konateľom je obžalovaný O. Z. záväzok vo výške 6.763,96 Eur, čo vyplýva aj z predloženého dôkazu saldo konta pre spoločnosť Z. Okrem toho spoločnosť V. S. obžalovaný splatil v stanovenej lehote všetky leasingy a navyše im naspäť vrátil skúmané návesy a ťahač, ktoré táto spoločnosť V. mohla opätovne predať, alebo prejednať. Spoločnosť V. počas celého trestného konania nepredložila záverečné vyúčtovanie výkonov so spoločnosťou Z. J. zastúpenej O. Z.. U obžalovaného súd zistil aj poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. k, l, n Tr. zák., a to jednak, ako je to aj vyššie uvedené, pričinnil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, priznal sa k spáchaniu trestného činu, a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní.

Obžalovaný O. Z. sa stará o ťažko chorú manželku, ktorá má nádor v hlave a trpí sklerózou multiplex, čím je plne odkázaná na pomoc svojho manžela - obžalovaného O. Z., čo súd má potvrdené lekárskymi záznamami. Bez potrebnej pomoci obžalovaného by sa jeho manželka nedokázala sama o seba postarať, keďže jej zdravotný stav vyžaduje potrebnú dennú starostlivosť.

Vzhľadom na vyššie konštatované súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.